

Sách Daniel - Số ba mươi ba

“Ấn tín” của Đức Chúa Trời được đóng khi Sắc lệnh Luật Ngày Chủ Nhật được ban hành: Một phân tích mang tính tiên tri về chương 6 sách Đa-ni-ên

Jeff Pippenger
2023-12-28

"Dấu ấn" có thể thấy được của Đức Chúa Trời được đóng khi sắc lệnh luật ngày Chủ nhật được ban hành.

“Không một ai trong chúng ta sẽ bao giờ nhận được ấn của Đức Chúa Trời khi tính cách của mình còn mang một vết nhơ hay vết bẩn nào. Việc sửa chữa những khuyết điểm trong tính cách của mình, thanh tẩy đền thờ của linh hồn khỏi mọi sự ô uế, được giao phó cho chính chúng ta. Khi ấy, mưa cuối mùa sẽ đổ xuống trên chúng ta như mưa đầu mùa đã đổ xuống trên các môn đồ vào Ngày Lễ Ngũ Tuần...”

"Hỡi anh em, trong công cuộc chuẩn bị vĩ đại, anh em đang làm gì? Những ai đang liên kết với thế gian thì nhận lấy khuôn mẫu thế gian và chuẩn bị cho dấu của con thú. Còn những ai không tin cậy bản thân, khiêm nhường trước mặt Đức Chúa Trời và thanh tẩy linh hồn mình bằng cách vâng phục lẽ thật, thì những người ấy đang nhận lấy khuôn mẫu thiên thượng và chuẩn bị cho ấn của Đức Chúa Trời trên trán họ. Khi sắc lệnh được ban ra và dấu ấn được đóng, thì tính cách của họ sẽ vẫn trong sạch, không bị vết đến đời đời." Testimonies, tập 5, 214, 216.

Daniel nhận dấu ấn hữu hình khi ông bị ném vào hang sư tử, nên chương này tượng trưng cho sắc lệnh luật ngày Chủ nhật.

Bấy giờ các người ấy kéo nhau đến trước mặt vua và tâu rằng: Hỡi vua, xin biết rằng luật của người Mê-đi và Ba-tư là: chẳng một chiếu chỉ hay sắc luật nào do vua lập ra lại có thể bị thay đổi. Bấy giờ vua truyền lệnh, người ta đem Đa-ni-ên đến và quăng ông xuống hang sư tử. Vua nói với Đa-ni-ên rằng: Đức Chúa Trời của ngươi, là Đấng ngươi hằng phụng sự, sẽ giải cứu ngươi. Người ta đem một hòn đá đến, đặt trên miệng hang; vua lấy ấn riêng của mình và ấn của các quan niêm phong hòn đá, để việc đã định về Đa-ni-ên không thể bị thay đổi. Đa-ni-ên 6:15-17.

Câu chuyện không kết thúc ở đó, nhưng nó kết thúc ngay tại nơi nó bắt đầu. Mạch truyện trong Đa-ni-ên đoạn sáu minh họa một liên minh chủ yếu do một trăm hai mươi vương hầu và hai vị tổng quản thứ yếu lãnh đạo, nhưng còn bao gồm cả các cố vấn, các chỉ huy và các thống đốc. Liên minh năm thành phần ấy được lập ra để lừa dối vua khiến ông bách hại Đa-ni-ên. Câu chuyện kết thúc bằng sự phán xét dành cho họ, vì họ đang minh họa một cuộc phán xét đặc biệt xảy ra tại thời điểm luật ngày Chủ nhật; một cuộc phán xét không nhắm vào những người đại diện cho Đa-ni-ên hay nhà vua, mà nhắm vào những kẻ đã lừa dối vua.

Vua bèn truyền lệnh, và người ta đem những kẻ đã tố cáo Đa-ni-ên đến, rồi quăng họ vào hang sư tử, cả họ, con cái họ và vợ họ; và các sư tử liền chế ngự họ, nghiền nát mọi xương cốt của họ trước khi họ chạm tới đáy hang. Đa-ni-ên 6:24.

Trong viễn cảnh tiên tri, chính Giáo hội luôn là bên lừa dối nhà nước, và chương sáu đang chỉ ra sự lừa dối được thực hiện đối với nhà vua. Sau khi Ahab chứng kiến sự bày tỏ quyền năng vĩ đại của Đức Chúa Trời trên núi Carmel, Elijah dẫn ông đi trong mưa trở lại gặp Jezebel. Ahab không có lý do nào để nghĩ rằng Jezebel sẽ không ấn tượng trước lời chứng mạnh mẽ về quyền năng của Đức Chúa Trời, nhưng Ahab đã bị lừa dối về lòng căm thù sâu sắc của Jezebel đối với Elijah. Câu chuyện Elijah đối đầu với Ahab và Jezebel lại được lặp lại trong câu chuyện về John the Baptist (chính là Elijah), và Herod cùng Herodias.

Vào ngày sinh nhật của mình, khi đang say rượu, Herod hứa cho Salome (con gái của Herodias) nửa vương quốc của ông; ông không ngờ rằng Herodias sẽ đòi cái đầu của John. Các vua, dù là Ahab, Herod hay Darius, đều bị người đàn bà ô uế lừa dối qua vũ điệu của các tiên tri giả của Jezebel, hoặc vũ điệu của con gái Herodias, hoặc liên minh nằm bên trong câu chuyện của Daniel. Pilate cũng bị tầng lớp tư tế bại hoại lừa dối; tầng lớp này đại diện cho "giáo hội" Do Thái, và một giáo hội tượng trưng cho một người đàn bà.

Sự lừa dối là một đặc điểm của kịch bản tiên tri, và Hồi giáo của Tai họa thứ ba là lời dối trá được dùng để lừa dối Liên Hiệp Quốc trong những ngày sau rốt bằng nỗi sợ hãi. Cả "sự lừa dối" lẫn "lời dối trá" tạo ra sự lừa dối đều được xác định trong Lời tiên tri của Đức Chúa Trời. Vai trò của Hồi giáo, và việc giáo hoàng quyền trở thành cái đầu thứ tám của bảy cái đầu, đã được xác định là một phần của sứ điệp được mở án trong những ngày sau rốt, tức là Khải Huyền của Đức Chúa Giê-su Christ. Vì vậy, việc vạch trần sự lừa dối của Đa-ri-út trong Đa-ni-ên chương sáu là một phần của sứ điệp cấu thành sứ điệp Tiếng Kêu Nửa Đêm. Sự lừa dối là yếu tố hoàn toàn chữa lành vết thương chí tử, qua đó phục sinh giáo hoàng quyền như vương quốc thứ tám và cuối cùng. Trong sự lừa dối của Đa-ri-út, hai quan tổng trấn bội đạo và một trăm hai mươi quan trấn thủ là những đại diện của liên minh của sự lừa dối, được đặt trong thế đối nghịch với Đa-ni-ên.

Một trăm hai mươi là một biểu tượng của các môn đệ của Đức Chúa Trời vào dịp Lễ Ngũ Tuần.

Vào những ngày ấy, Phê-rô đứng lên giữa các môn đệ và nói: (tổng số người được ghi tên là khoảng một trăm hai mươi.) Công vụ Tông Đồ 1:15.

Lễ Ngũ Tuần tượng trưng cho luật ngày Chủ nhật, khi ấn tín được đóng, và một trăm hai mươi tổng trấn đã lừa dối Đa-ri-út là biểu tượng của hàng tư tế giả vào thời điểm luật ngày Chủ nhật. Hai hạng người lừa dối vua được thể hiện qua hai vị thượng quan bội đạo và một trăm hai mươi tổng trấn bội đạo. Hai vị thượng quan được xếp cùng với Đa-ni-ên, là vị tiên tri. Hai hạng người lừa dối Đa-ri-út đại diện cho một nhóm tiên tri giả và một nhóm tư tế bại hoại.

Khốn cho những kẻ chặn phá hoại và làm tan tác bày chiên của đồng cỏ Ta! Chúa phán. Vì vậy, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên phán nghịch cùng những kẻ chặn dất dân Ta như vậy: Các ngươi đã làm tan tác bày chiên Ta, xua đuổi chúng, và không thăm nom chúng; kìa, Ta sẽ báo oán các ngươi vì điều ác của việc làm các ngươi, Chúa phán. Ta sẽ nhóm phần còn sót của bày chiên Ta từ mọi xứ Ta đã xua chúng đến, và sẽ đem chúng trở lại chuồng của chúng; chúng sẽ sinh sôi và gia tăng. Ta sẽ lập những kẻ chặn trên chúng để chặn dất chúng; chúng sẽ không còn sợ hãi hay kinh hoàng nữa, cũng không ai bị thiếu mất, Chúa phán. Kìa, những ngày đến, Chúa phán, Ta sẽ khiến mọc lên cho Đa-vít một Nhánh công chính; một Vua sẽ trị vì và hung

thịnh, thi hành sự xét xử và công lý trên đất. Trong những ngày ấy, Giu-đa sẽ được cứu, và Y-sơ-ra-ên sẽ ở yên ổn; và đây là danh Ngài sẽ được gọi: CHÚA LÀ SỰ CÔNG CHÍNH CỦA CHÚNG TA. Vì vậy, kia, những ngày đến, Chúa phán, người ta sẽ chẳng còn nói: Chúa hằng sống, Đấng đã đem con cái Y-sơ-ra-ên ra khỏi đất Ai Cập; Nhưng sẽ nói: Chúa hằng sống, Đấng đã đem lên và dẫn dắt dòng dõi nhà Y-sơ-ra-ên ra khỏi miền phương bắc và khỏi mọi xứ Ta đã xua đuổi họ đến; và họ sẽ ở trên chính đất của mình. Lòng ta bên trong ta tan vỡ vì các nhà tiên tri; mọi xương cốt ta run rẩy; ta như người say, như người bị rượu khuất phục, vì Chúa và vì những lời thánh khiết của Ngài. Vì đất đầy những kẻ ngoại tình; bởi có sự thê độc mà đất than khóc; những nơi êm đẹp của đồng hoang đều khô cạn; đường lối của họ là ác, và quyền lực của họ không ngay thẳng. Vì cả tiên tri lẫn thầy tế lễ đều ô uế; phải, ngay trong nhà Ta, Ta đã thấy sự gian ác của họ, Chúa phán. Cho nên đường của chúng sẽ đối với chúng như những lối trơn trượt trong bóng tối; chúng sẽ bị xô đẩy và ngã ở đó; vì Ta sẽ đem tai họa đến trên chúng, tức là năm thăm phạt của chúng, Chúa phán. Giê-rê-mi 23:1-12.

“Năm thăm phạt” của Giê-rê-mi là sự phán xét những kẻ âm mưu đã lừa dối Đa-ri-út. Sự phán xét các tiên tri giả và các thầy tế lễ giả là một chủ đề của Lời tiên tri. Và cũng như một giới tư tế bại hoại đã dẫn dắt và lừa dối nhà cầm quyền La Mã chống lại Đấng Christ, âm mưu trong Đa-ni-ên đoạn sáu đang đề cập đến chính lễ thật tiên tri ấy.

Những dòng tiên tri của chương năm sách Đa-ni-ên trình bày cuộc phán xét thi hành trên sừng Cộng hòa và trên quốc gia Hoa Kỳ vào thời điểm luật ngày Chủ nhật. Sự phán xét ấy được hoàn thành bởi Hội giáo thuộc tai họa thứ ba, đã lên vào vương quốc qua bức tường phía nam không được canh giữ. Dòng về luật ngày Chủ nhật trong chương ba của Đa-ni-ên xác định rằng dân sự của Đức Chúa Trời được giương lên làm một ngọn cờ cho cả thế giới ngay vào chính thời điểm ấy. Chương sáu tập trung vào cuộc phán xét được thi hành trên các tiên tri giả trong chính lịch sử đó.

Vào thời điểm luật Chủ nhật tại Hoa Kỳ, sừng Tin Lành bội đạo gồm hai thành phần: một bên bên vực Chủ nhật là ngày thờ phượng, còn bên kia chỉ mang danh là bên vực ngày Sa-bát làm ngày thờ phượng. Bên phía sừng Cộng hòa, các đối ứng của họ là Đảng Dân chủ và Đảng Cộng hòa. Hai sừng bội đạo lần lượt được tiêu biểu bởi phái Sa-đốc và phái Pha-ri-si vào thời Đấng Christ. Hai vị tổng quản bội đạo và một trăm hai mươi thầy tế lễ trong âm mưu lừa dối Đa-ri-út cũng đại diện cho hai hạng của sừng Tin Lành bội đạo. Dù họ thực chất là những nhân vật chính trị vào thời điểm câu chuyện diễn ra, bối cảnh tiên tri cho thấy chính quyền lực tôn giáo bội đạo mới là bên lừa dối nhà nước.

Câu chuyện, như được minh họa tại Núi Carmel, xác định hai hạng tiên tri giả: các tiên tri của Baal và các tiên tri của lùm cây (Ashtaroth). Cả hai cùng tiêu biểu cho sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước, vì Baal là nam thần còn Ashtaroth là nữ thần. Cuối cùng, Elijah đã xử tử các tiên tri giả trên Núi Carmel, cũng như bọn đồng mưu trong chương sáu sách Daniel đã bị quăng vào hang sư tử.

Ê-li bảo họ rằng: Hãy bắt các tiên tri của Ba-anh; đừng để một người nào trong bọn họ thoát. Người ta bèn bắt họ; Ê-li đem họ xuống khe Ki-sôn và giết họ tại đó. 1 Các Vua 18:40.

Trong cùng câu chuyện Núi Cạt-mên—được Giảng Báp-tít đại diện—quyền lực lừa dối là người con gái. Cả hai câu chuyện đều mô tả những kẻ lừa dối đang nhảy múa, dù là quanh lễ vật của họ

trên Núi Cạt-mên, hay tại bữa tiệc sinh nhật say rượu của Hê-rôt, nơi Sa-lô-mê thực hiện điệu múa lừa dối. Cùng nhau, hai câu chuyện này chỉ ra sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước được hình thành trọn vẹn tại luật ngày Chủ nhật, và rằng các giáo hội bội đạo của Hoa Kỳ là các con gái của Hê-rô-đia, tức Giê-sa-bên; cả hai đều đại diện cho Công giáo. Sinh nhật của Hê-rôt đánh dấu sự kết thúc của vương quốc thứ sáu của con thú từ đất, nhưng đồng thời đánh dấu sinh nhật của vương quốc thứ bảy trong lời tiên tri Kinh Thánh (Liên Hợp Quốc).

Ngay trong lời hứa dành cho Sa-lômê, Hê-rôt đồng ý cho Sa-lômê nửa vương quốc của mình, qua đó hàm ý rằng vương quốc thứ bảy tượng trưng cho một sự kết hợp: nửa giáo quyền và nửa thế quyền. Vương quốc ấy bắt đầu khi đầu của Giăng được trao cho Hê-rô-đia. Vì lý do này, vương quốc thứ bảy được trình bày trong Khải Huyền chương mười bảy là chỉ tiếp diễn trong một thời gian ngắn. Chính tại thời điểm luật Chủ nhật mà liên minh ba bên được thiết lập, vì ở đó mười vua đồng ý trao vương quốc ngắn ngủi của họ cho con thú trong một "giờ". Cái "một giờ" ấy chính là "giờ" của con khủng hoảng luật Chủ nhật, khởi đầu tại Hoa Kỳ và kết thúc khi Mi-ca-ên đứng dậy.

Mười sừng mà người đã thấy là mười vua, hiện chưa nhận được vương quốc nào; nhưng họ sẽ nhận quyền làm vua trong một giờ cùng với con thú. Họ đồng một lòng, và sẽ trao quyền lực và sức mạnh của mình cho con thú. Họ sẽ giao chiến với Chiên Con, và Chiên Con sẽ thắng họ, vì Ngài là Chúa của các chúa và là Vua của các vua; và những ai ở cùng Ngài là những người được gọi, được chọn và trung tín. Khải Huyền 17:12-14.

Mười vị vua, được đại diện bởi Herod, đồng ý vào ngày sinh nhật của vương quốc thứ bảy sẽ trao nửa vương quốc của họ cho con thú trong cuộc khủng hoảng Luật Chủ nhật, được tượng trưng là "một giờ." Trong "giờ" đó, dòng chữ được viết trên tường của Belshazzar. Trong "giờ" đó, Shadrach, Meshach và Abednego bị ném vào lò lửa và được cất lên trong mây, như hai nhân chứng trong Khải Huyền chương mười một. Liên minh ba bên được tập hợp lại bởi sự lừa dối do con thú từ đất thực hiện, kẻ khiến lửa từ trời giáng xuống trước mặt loài người.

Và tôi thấy một con thú khác từ đất đi lên; nó có hai sừng như chiên con, và nói như rồng. Nó thi hành mọi quyền lực của con thú thứ nhất trước mặt nó, và khiến những người sống trên đất thờ lạy con thú thứ nhất, con thú có vết thương chí tử đã được chữa lành. Nó làm những dấu lạ lớn, đến nỗi khiến lửa từ trời giáng xuống đất trước mặt loài người, và dùng những phép lạ mà nó có quyền làm trước mặt con thú để lừa dối những người ở trên đất; bảo những người cư trú trên đất làm một hình tượng cho con thú đã bị thương bởi gươm mà vẫn sống. Khải Huyền 13:11-14.

Thế giới bị lừa dối, không phải quá nhiều bởi các phép lạ, mà là bởi "phương tiện của những phép lạ đó" mà người ấy có quyền năng để thực hiện. Cụm từ "phương tiện của những phép lạ đó" là một cụm từ được thêm vào, nhưng nó đặt trọng tâm đúng đắn vào các phép lạ, điều này cần được lưu ý cẩn thận. Cách thức mà sứ điệp giả (lừa từ trời) lừa dối thế giới là điều quan trọng cần nhận ra, vì hiện nay chúng ta đang ở ngay trong chính giai đoạn lịch sử khi cư dân của địa cầu đang bị thôi miên thông qua một "xa lộ thông tin" do các thương nhân theo chủ nghĩa toàn cầu trên địa cầu kiểm soát và thao túng. Chủ đề đó chúng ta sẽ để lại cho các bài viết sau, nhưng hiện giờ chúng tôi chỉ ghi nhận rằng sự lừa dối của các tổng quản và các vương công đã thực hiện nhằm vào Darius là một chủ đề tiên tri cụ thể, bao hàm nhiều yếu tố liên kết với nhau cần được nhận biết.

Liên minh ba bên được hình thành bởi sự lừa dối đến từ vũ điệu gợi cảm của Salome trước các nhà cầm quyền tại tiệc sinh nhật của Herod. Sự lừa dối áp đặt lên Pilate có hai mặt: cáo buộc rằng Đấng Christ đang gây ra và cổ vũ phản loạn chống lại quyền lực nhà nước, và rằng Ngài đã phạm thượng chống lại quyền lực tôn giáo. Trong câu chuyện đó, ba kẻ đối nghịch đã tụ họp lại: quyền lực La Mã (nhà nước); Barabbas, một Đấng Christ giả (tiên tri giả); và giáo hội Do Thái bội đạo (con thú). Giáo hội Do Thái bội đạo đã lừa dối nhà cầm quyền La Mã (nhà nước) bằng lời dối trá hai mặt về phản loạn và phạm thượng.

Khi Darius cuối cùng tỉnh ngộ về động cơ của những kẻ lừa dối mình, ông bị buộc phải ném Daniel vào hang sư tử. Daniel đã vi phạm luật của nhà nước bởi sự vâng phục luật của Đức Chúa Trời. Lời dối trá được trình bày với Darius đã được thực hiện bằng cách tăng bốc lòng kiêu ngạo của ông, nhờ đó ngăn ông nhận ra động cơ của những kẻ lừa dối mình. Sự dối trá và lừa gạt trong câu chuyện Daniel và hang sư tử gán cho sự vâng phục Đức Chúa Trời là phạm thượng và phiến loạn; đó cũng là cùng một sự lừa dối hai mặt nơi thập tự giá, và cột mốc của thập tự giá tương ứng với cột mốc của luật ngày Chủ nhật.

Sự trừng phạt dành cho quyền lực tôn giáo lừa dối là một chủ đề của lời tiên tri Kinh Thánh, cũng như thực tế rằng quyền lực tôn giáo lừa dối quyền lực nhà nước.

Dân chúng thấy rằng họ đã bị lừa dối. Họ cáo buộc lẫn nhau đã dẫn họ đến chỗ diệt vong; nhưng tất cả đều đồng lòng dồn những lời kết án cay độc nhất lên các giáo sĩ. Những mục sư bất trung đã nói tiên tri những điều êm tai; họ đã dẫn dắt người nghe làm cho luật pháp của Đức Chúa Trời trở nên vô hiệu và bắt bớ những kẻ muốn giữ nó cho thánh. Giờ đây, trong cơn tuyệt vọng, những người dạy dỗ này thú nhận trước thế gian công việc lừa dối của họ. Đám đông tràn ngập cơn thịnh nộ. “Chúng ta hư mất rồi!” họ kêu lên, “và các ngươi là nguyên nhân khiến chúng ta bị diệt vong;” và họ quay lại tấn công những kẻ chặn giả dối. Chính những người từng ngưỡng mộ họ nhiều nhất sẽ rửa sả họ những lời kinh khiếp nhất. Chính những bàn tay từng đội nguyệt quế cho họ sẽ giơ lên để tiêu diệt họ. Những thanh gươm vốn nhằm giết dân của Đức Chúa Trời nay được dùng để tiêu diệt kẻ thù của họ. Khắp nơi đều có tranh chiến và đổ máu.” Đại Tranh Chiến, 655.

Sau khi thời kỳ ân điển khép lại, các nhà lãnh đạo tôn giáo bị chính bầy chiên của họ quay ra chống lại, vì bầy chiên nhận ra rằng họ đã bị lừa dối bởi một lời dối trá do các nhà lãnh đạo ấy truyền bá. Các tổng thống và các vương công, cùng với gia đình họ, đều chịu cùng một sự phán xét báo ứng vì lời dối trá mà họ đã truyền bá. Sự báo ứng giống như lúc Ê-li giết các tiên tri giả trên núi Cạt-mên được tượng trưng trong “cơn động đất lớn” ở Khải Huyền chương mười một, khi “bảy nghìn” bị lật đổ.

Ngay giờ đó, có một trận động đất lớn; một phần mười của thành sụp đổ, và trong trận động đất có bảy ngàn người bị giết; những người còn lại thì hoảng sợ và tôn vinh Đức Chúa Trời trên trời. Khải Huyền 11:13.

Trong sự ứng nghiệm của trận động đất lớn thuộc Cách mạng Pháp, bảy nghìn người đã bị giết tượng trưng cho tầng lớp hoàng gia của Pháp. Vào “giờ” của trận động đất lớn, tức là luật ngày Chủ nhật, bảy nghìn người bị giết tượng trưng cho những tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm quy phục

Rôma, vì chỉ những ai hiểu rõ trách nhiệm phải tuân giữ ngày Sa-bát thứ Bảy mới nhận dấu của con thú khi luật ngày Chủ nhật được ban hành.

Việc thay đổi ngày Sa-bát là dấu hiệu hay dấu ấn của thẩm quyền của Giáo hội La Mã. Những ai, hiểu rõ những yêu cầu của điều răn thứ tư, mà chọn giữ ngày Sa-bát giả thay cho ngày Sa-bát thật, thì qua đó đang tỏ lòng tôn kính quyền lực duy nhất đã truyền dạy điều đó. Dấu của con thú là ngày Sa-bát của giáo hoàng, đã được thế giới chấp nhận thay cho ngày do Đức Chúa Trời ấn định.

Nhưng thời điểm nhận lãnh dấu của con thú, như được chỉ ra trong lời tiên tri, vẫn chưa đến. Thời kỳ thử thách vẫn chưa đến. Có những Cơ Đốc nhân chân thật trong mọi Hội thánh, không loại trừ cộng đồng Công giáo La Mã. Không ai bị kết án cho đến khi họ đã nhận được ánh sáng và thấy được bản phận của điều răn thứ tư. Nhưng khi sắc lệnh được ban ra áp đặt việc giữ ngày Sa-bát giả mạo, và khi tiếng kêu lớn của thiên sứ thứ ba cảnh cáo loài người chống lại sự thờ lạy con thú và hình tượng của nó, ranh giới giữa giả và thật sẽ được vạch rõ ràng. Bây giờ những ai vẫn tiếp tục vi phạm sẽ nhận lãnh dấu của con thú trên trán hoặc trên tay họ.

Với những bước nhanh, chúng ta đang tiến gần đến thời kỳ này. Khi các hội thánh Tin Lành liên hiệp với quyền lực thế tục để ủng hộ một tôn giáo giả dối, mà vì chống đối tôn giáo ấy tổ tiên họ đã phải chịu những cuộc bách hại khốc liệt nhất, thì ngày Sa-bát của giáo hoàng sẽ bị cưỡng bách thi hành bởi thẩm quyền kết hợp của giáo hội và nhà nước. Sẽ có một sự bội đạo cấp quốc gia, và điều đó chỉ kết thúc bằng sự suy vong của quốc gia. Trường Huấn luyện Kinh Thánh, ngày 2 tháng 2 năm 1913.

“Bảy ngàn” người bị lật đổ trong “giờ” của cơn động đất lớn (tức là luật ngày Chủ nhật) cũng tương ứng với “bảy ngàn” người đã từ chối quỳ lạy trước Jezebel trong thời của Elijah.

Tuy vậy, Ta còn để dành cho Ta bảy ngàn người tại Israel, tức là mọi đầu gối chưa quỳ trước Baal và mọi miệng chưa hôn Baal. 1 Các Vua 19:18.

Lần đề cập đầu tiên đến con số bảy nghìn xác định một nhóm trung tín đã từ chối quỳ lạy trước Giê-sa-bên, còn lần đề cập cuối cùng đại diện cho một nhóm còn sót lại quỳ lạy Giê-sa-bên. Khi giáo triều La Mã chinh phục xứ vinh hiển (con thú từ đất trong Khải Huyền chương mười ba), vào thời điểm đạo luật Chủ Nhật, một hạng người bị “lật đổ” và một hạng khác thoát khỏi tay kiểm soát của Ba-by-lôn, vì khi ấy thông điệp kêu gọi ra khỏi Ba-by-lôn bắt đầu.

Người cũng sẽ vào xứ vinh hiển, và nhiều nước sẽ bị lật đổ; nhưng sẽ thoát khỏi tay người: Edom, Moab, và người đứng đầu của con cái Ammon. Daniel 11:41.

Từ "countries" là một từ được thêm vào, vì nhiều quốc gia không bị "lật đổ" khi có luật ngày Chủ nhật, nhưng nhiều cá nhân tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm thì bị, vì vào thời điểm đó chỉ họ là những người phải chịu trách nhiệm trước ánh sáng của sứ điệp thiên sứ thứ ba. Họ là "nhiều người", vì họ đã được kêu gọi để ở trong số những người nhận ấn của Đức Chúa Trời, nhưng họ đã khước từ sự kêu gọi ấy.

Và Ngài nói với người ấy: Này bạn, sao ngươi vào đây mà không có áo cưới? Và người ấy không nói được lời nào. Bây giờ vua bảo các đầy tớ: Trói tay chân hắn lại, đem hắn đi, và ném

hắn vào nơi tối tăm bên ngoài; ở đó sẽ có khóc lóc và nghiền răng. Vì có nhiều kẻ được gọi, nhưng ít kẻ được chọn. Ma-thi-ơ 22:12-14.

Sự lừa dối của các thân vương và các tổng quản trong chương sáu sách Daniel đang chỉ ra sự trừng phạt dành cho quyền lực tôn giáo lừa dối quyền lực nhà nước.

Vua bèn truyền lệnh, và người ta đem những kẻ đã tố cáo Đa-ni-ên đến, rồi quăng họ vào hang sư tử, cả họ, con cái họ và vợ họ; và các sư tử liền chế ngự họ, nghiền nát mọi xương cốt của họ trước khi họ chạm tới đáy hang. Đa-ni-ên 6:24.

Chúng ta sẽ tiếp tục với sách Đa-ni-ên trong bài viết tiếp theo.

Vậy tôi còn nói gì nữa? Vì thời giờ sẽ không đủ để tôi kể về Ghê-đê-ôn, Ba-rác, Sam-sôn, Giép-thê; về Đa-vít, Sa-mu-ên, và các tiên tri: những người nhờ đức tin đã chinh phục các vương quốc, thi hành điều công chính, nhận lãnh các lời hứa, bịt miệng sư tử. Hê-bơ-rơ 11:32, 33.